

[Dohrmann]

tinget, men det er det altså ikke rent skattemæssigt. Her bliver det ikke betegnet som en opsparing, for det bliver rent ud sagt straffet, og det så det basker. Nu står vi altså over for stigninger på op imod 35 pct., og som hr. Bernhard Baunsgaard var inde på, er det jo ikke velhavende folk. Det vil give et dunder uden lige, hvis man ikke gør et eller andet.

Nu kommer fremskridtspartiet da heldigvis med et forslag, og dér får man mulighed for at støtte vore tanker, men hvis folketinget blot lader tingene passere uændrede, som lovgivningen er i dag, bliver det et ragnarok uden lige.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kunne jo forstå på ministerens andet indlæg, at ministeren havde forstået mit spørgsmål. Så forstår jeg ikke, ministeren snakker uden om.

Det, jeg spurgte om, var, om ministeren havde et forslag til at ændre på lejeværdien, og jeg beder ministeren om at gøre indsigelse, hvis det, jeg nu siger, ikke er fuldstændig korrekt og i overensstemmelse med det, ministeren svarede, selv om det blev gemt hen i en bisætning: regeringen har under de nuværende økonomisk vanskelige vilkår, hvor der her i løbet af meget kort tid skal skaffes ekstra 10-15 mia kr., intet forslag om at ændre på lejeværdien, så den bliver nedsat. Det vil sige, at man har intet forslag om på dette punkt at bruge flere penge.

Hvis det ikke er korrekt, vil jeg gerne rettes. Hvis det er korrekt, så kan jeg konstatere, at CD bare taler ud i luften og der intet hold er i deres forslag. Men jeg går ud fra, at det er korrekt, at regeringen ikke har et eller andet antal millioner at bruge på nedsættelse af lejeværdien.

Lykketoft (S):

Til den seneste diskussion vil jeg bare sige, at jeg synes, ministerens svar på hr. Bernhard Baunsgaards spørgsmål var tilfredsstillende; det var en bekræftelse af, at lejeværdireglerne er en del af skatteforliget, og at det er noget, der har været forhandlet, og at der er lavet et kompromis. Skal der på et senere tidspunkt ske justeringer, så er det noget, forligspartierne skal være enige om, og på

den baggrund er det, CD har fremført her i dag, jo som sædvanlig lidt uforståeligt.

Når jeg bad om ordet til anden runde, var det for at resumere et par ting i diskussionen om denne skattereforms fordelingsmæssige virkninger.

Det er jo sagt gentagne gange, at der er mange forskellige dimensioner i fordelingsdiskussionen. Der er den med børnefamilierne i forhold til ikke-børnefamilierne, hvor de første bliver begunstiget. Der er den med de små fradrag i forhold til de store, hvor de med de små fradrag bliver relativt bedre stillet, ting, som praktisk talt hele folketinget, i hvert fald både SF og VS uden for forligskredsen, også har været enige i er resultatet og er et godt resultat af skattereformen. Der er diskussionen om høj og lav indkomst, hvor vi har fået dokumenteret i udvalgsarbejdet, at tager man samtlige de elementer, der er omfattet af aftalen, med, så har vi også dér en noget bedre fordeling end hidtil.

Så siger SF - og det har jo været et ret populært argument nu i et par måneder: ja men selskabsskatteforhøjelsen er jo ikke nogen del af forliget; den blev jo vedtaget før, og socialdemokratiet stemte ikke engang for.

Kendsgerningen om det er, at der ikke var blevet noget skatteforlig mellem disse seks partier, hvis ikke det var blevet klart præciseret, at selskabsskatteforhøjelsen fra den 1. januar 1987 var til rådighed for skattereformen. Det er en kendsgerning, som ikke kan bestrides, som ikke skal bestrides, og dermed er det nødvendigt, hvis man vil vurdere de samlede fordelingsvirkninger, at tage alle elementerne med. Og gør man det, ja, så kommer de allerhøjeste indkomster til at bidrage mere, end de gør efter de gældende regler.

Så er der igen diskussionen om kapitalafkast/ikke kapitalafkast. Jeg har forstået socialistisk folkepartis ordfører sådan, at han erkender, at de, der har de meget store renteindkomster, udgør et skinproblem, for de har kunnet organisere sig ud af en høj beskatning hidtil, og såfremt de ikke har gjort det, så vil summen af indkomst- og formueskat for dem være uændret i forhold til de nuværende regler. Og han erkender, at den effektive beskatning af folk med store renteindkomster vil være højere, når man ser indkomst- og formueskatten som en helhed, end